

excepcional, i que és excepcional per emergència econòmica, i eixa emergència econòmica la propicià un govern que en set anys no ha pres ni una sola mesura.

El govern actual en quatre mesos ha pres més mesures i ha fet més reformes que l'anterior govern. Eixa és la realitat. I vostés no (*remors*) podran amagar-la.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Pregunta del síndic del Grup Parlamentari Compromís, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyor president.

Després d'assistir a este espectacle de vore qui ha governat pitjor i qui ha discriminat més la nostra terra, i després d'un mes de no tindre l'oportunitat de poder formular una pregunta, senyor president, m'agradaria formular-li la pregunta de: què va a fer vosté per defendre els interessos del poble valencià i per a evitar la discriminació que patim els valencians i les valencianes en matèria d'inversió dels pressupostos generals de l'estat i en matèria de finançament autonòmic?

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor president.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor Morera, después de un mes he podido comprobar cómo aquí no hay simplemente acciones comerciales de ningún producto. Lo que sí que hay es un dos por uno, porque han repetido la misma pregunta que los señores socialistas. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.

Señor Morera.

El senyor Morera Català:

Senyor president, moltes gràcies.

És lamentable que vosté no conteste, perquè la situació efectivament és gravíssima, és difícil. Ens podríem preguntar per què hem arribat a esta situació i quina responsabilitat tenen vostés i el seu govern en la situació que estem tenint ara en estos moments. Uns governs que estan molt lligats efectivament, perquè vostés van pactar la reforma exprés de la Constitució. Aleshores s'ha de servir als *mercados* i no als ciutadans. Vostés van modificar eixa Constitució, i per tant tenen prioritat en el cobrament els mercats i no els ciutadans.

Però, senyor president, vosté no contesta. Per què? Som els valencians secularment discriminats en els pressupostos generals de l'estat, mane el PSOE o manen vostés. I per què se continua abonant en infraestructures insostenibles com l'AVE a Zamora –terra de la ministra de Foment– i infraestructures fonamentals, com el corredor mediterrani, se queden en el caixó, per molt que vinga la ministra a dir: «No n'hi ha dotació pressupostària en estos pressupostos?» Eixa, una.

Senyor president, i per què, si vosté ha presentat un pla d'ajust i li l'han tombat a Madrid, i la intervenció està com una possibilitat real, i a vosté li han tombat el pressupost, vosté per què no li ha dit al senyor Rajoy el que va dir ací, a estos Corts, que la falta de finançament autonòmica –que secularment hem patit els valencians– de 8.357 milions d'euros –va dir vosté–, el deficient finançament autonòmic que hem patit, per què no li va dir i li va reclamar eixos diners? Perquè vosté ha sigut designat des de Madrid com a president de La Generalitat? Per què vosté a fer alguna cosa per defensar els interessos del poble valencià?

El senyor Blasco ha demanat col·laboració de tots. Té la meua col·laboració per anar a Madrid, defendre els interessos valencians, i, fins i tot, presentar un recurs d'inconstitucionalitat. Perquè el principi d'igualtat constitucional, que tots som igual davant la llei, no es compleix per al poble valencià, mane el PP o el PSOE. Per què? I, per què vosté calla? I, per què vosté deixa que li apliquen el pla d'ajust des de Madrid que li han tombat? Per què calla i per què no defensa els interessos valencians? Sí, senyor Vela, sí, li han tombat el pla. I vosté era responsable dels números quan anàvem a la catàstrofe, jeh? Que alguns ja li vam advertir ací que anàvem a la catàstrofe. I la irresponsabilitat del seu govern mos ha portat a la catàstrofe. Haurà d'explicar vosté, quan era director general de Pressupostos, per què incrementàrem el deute públic en 13.000 milions d'euros, jeh?, que es diu prompte. I, per què va fer vosté? Va mantindre's impossible el *además* vegent com es retalla d'una forma impossible, que va crear una crisi social de primera magnitud els serveis públics bàsics, i no reclama els diners que els pertoca? ¡Anem al Tribunal Constitucional! Té la meua col·laboració per a defendre els interessos valencians, per a pegar la cabotada a Madrid i passar del victimisme –que ara hem vist, hipòcrita– a la submissió i agenollarse. És que hi ha presidents de comunitats autònombes del PP que han dit que no van a aplicar els retalls del seu govern, del govern del PP. Però, per què vosté ha callat? Per què calla vosté? Jo li auguro que aixina... malament.

Jo li demane eixes tres preguntes: per què va a fer en matèria de pressupostos d'inversió pública territorialitzada? Li recorde que vam modificar un estatut, el que van pactar vostés, per a aconseguir eixe objectiu. ¡I no hem ni designat representants! ¡Anem al Tribunal Constitucional! Per què? Vol que anem? ¡Anem a defensar el principi d'igualtat constitucional! ¡I done vosté una explicació! Per què, mane qui mane, els valencians sempre a patir, sempre a perdre? I per això estem perdent posicions i el nostre benestar és molt inferior de la mitjana espanyola.

I li pregunte, per a preguntar-li: eixes retallades que li imposen del pla d'ajust, que, per cert, vostés haurien de portar a estos Corts, perquè les retallades ja són democràtiques, han de portar eixe pla d'ajust ací, a Les Corts, perquè suposa una modificació del pressupost que vam aprovar, i, si no, són una retallada i és un frau democràtic. Li pregunte també si va a portar eixes retallades i eixe pla d'ajust ací, a Les Corts.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

I li pregunte, finalment: eixes retallades van a afectar el bo-libre? Perquè moltes famílies... (*El president desconecta el micròfon del diputat*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Morera.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señora Morera, es curioso pero, usted, la única medida que pretende aquí proponer a Las Cortes es la idéntica que los catalanes quieren hacer para reclamar lo suyo. ¡Qué curiosidad! ¡Qué manera de mimetizar aquello para lo cual uno se identifica plenamente en su forma de entender la vida!

Aquí estamos defendiendo lo nuestro, señor Morera, en un contexto (*remors*), en un contexto (*algú demana silenci*: «*xxt!*») muy complicado, del cual parece que ustedes todavía no se han dado cuenta. Estamos en una situación de emergencia, de emergencia en cuanto a la necesidad de seguir manteniendo los derechos que tienen todos los ciudadanos y que solo el gobierno del Partido Popular está dispuesto a garantizarlos. ¡Esa es la realidad! (*Aplaudiments*) Porque no hay dinero, señor Morera. Y usted no se quiere dar cuenta, no se quiere dar cuenta. La realidad es esa.

Y claro que vamos a seguir exigiendo, como estamos exigiendo desde hace tiempo, porque somos los únicos que mantenemos el discurso aquí y fuera, señor Morera. No como ustedes, que aquí hacen un discurso y, cuando van a Madrid, hacen otro completamente distinto, y, sobre todo, lo único que buscan es desacreditar permanentemente la actividad que estamos haciendo aquí, en la Comunidad Valenciana. Ese es su discurso, discurso catastrofista, y, desde luego, no va a encontrar en nosotros ningún eco en esa propuesta que usted hace.

Pero es que, además, mire, nosotros somos leales, leales, pero eso no quita que sigamos siendo reivindicativos. Somos conscientes y lo único que hacemos, mire, es cumplir con un nivel de déficit que nos está diciendo el estado que tenemos que cumplir todas las comunidades autónomas. Y, desde luego, no han rechazado ningún plan de ajuste que haya presentado esta comunidad. Pero a usted le da igual, lo dice, porque lo que busca es el titular. Ya lo dijo hace tiempo. ¡Y es mentira! ¡Es mentira, señor Morera! Usted no puede decir las cosas cuando no son. Estamos haciendo, con responsabilidad, con rigor, mucha austeridad y siendo conscientes del momento que nos toca vivir, aquel presupuesto que garanticé los derechos de los ciudadanos y que permita seguir creciendo a la Comunidad Valenciana. Ese es nuestro compromiso. Y, desde luego, no tengo usted ninguna duda que lo vamos a hacer.

Y eso no resta el que nosotros contribuyamos a poder cumplir que el gobierno pueda tener un nivel máximo de déficit que le conceda credibilidad y, sobre todo, apueste a los mercados inversores a que puedan venir a nuestra nación y a nuestra comunidad. Porque es una obligación de todos, porque si no cumplimos el nivel de déficit, mire, es que no nos van a dejar dinero, no van a venir inversores, y esta comunidad y esta nación lo que necesita es más dinero que permita generar dinamismo económico, que genere empleo, empresas y, sobre todo, que quite lo que es esa sombra de duda a todos los españoles de no tener ilusión y esperanza, que es lo que nos ha dejado el Partido Socialista.

No vamos a parar, no vamos a parar en seguir trabajando para ajustar nuestro presupuesto a las realidades actuales, adecuarnos al nivel de déficit que nos ha marcado el

gobierno porque es una obligación y una necesidad que tenemos para contribuir a generar estabilidad a nivel nacional e internacional, y, desde luego, vamos a seguir trabajando para completar que todos aquellos derechos que tienen los ciudadanos, esa prestación de servicio que, en estos momentos, le digo que no tenemos dinero a nivel nacional y a nivel de comunidades para poder garantizar, poderlo ajustar para que pueda ser una realidad para todos los ciudadanos.

El año pasado, las administraciones nos gastamos 90.000 millones de euros más de lo que ingresamos. ¿A usted le parece normal que, al final, haya administraciones que gasten más de lo que ingresan? Pues, ¡eso es lo que ha dicho el gobierno! Ese acuerdo de modificación de la Constitución que lo que viene a decir es algo de sentido común: «¡Oiga!, no gaste usted más de lo que ingresa.» Y eso es lo que queremos hacer. Y es un ejemplo de seriedad y responsabilidad que tenemos que ofrecer a todos los ciudadanos.

Y aquí hay un gobierno leal, responsable, exigente, reivindicativo, pero que es consciente de que en estos momentos tenemos que arrimar el hombro y ayudar a que todos los ciudadanos puedan encontrar la solución a sus problemas, que son muchos en estos momentos, y que solo parece ser que el gobierno del Partido Popular está dispuesto a resolverlos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, *senyor president*.
Senyora Mollà.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, *senyor president*.

Senyor Fabra, mire, quan diu vosté «no hay dinero» ens està insultant. ¡Si fa dos dies vau rescatar Valmor Sport! Vull dir, ¿no hi ha *dineros*?

Jo li preguntaria si és que els ciutadans valencians estan pagant els seus impostos amb diners del Monopoli. Potser, ¡és que vosté estiga diguent açò! Diu vosté que es «de sentido común» no gastar més del que es té. ¿Vol dir això que han recuperat «el sentido común» després de dèsset anys de govern del Partit Popular? Perquè és el que han estat fent vostés sistemàticament.

Mire, i parlant de rescats, jo podria dir-li que per a nosaltres ja ha sigut un rescat quan va haver de fer la intermediació el Govern d'Espanya davant el Deutsche Bank, o, ara, quan s'ha evidenciat presentant el 25% del volum total de les factures impagades als proveïdors i ens l'ha de pagar el govern de l'estat. Tot això per a nosaltres ja són mostres d'intervenció. Però, clar, vostés ja no poden negar-ho. De fet, el senyor Vela diu, «bueno, que llegue cuanto antes la ley...» que, efectivament, fa possible esta intervenció. No vaig a preguntar-los si creuen que és bo intervindre, vaig a preguntar-los: ¿qué van a fer davant la intervenció? ¿Què succeirà? ¿Seran valents i s'enfrontaran a Rajoy o seran,...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Mollà Herrera:

...de nou, una sucursal que... (*El president disconnecta el microfófon de la diputada*)

El senyor president:

Senyor Vela.

El senyor conseller d'Hisenda i Administració Pública:

Gracias, señor presidente.

La verdad es que uno aquí siente tristeza, tristeza de ver cómo son ustedes capaces de mentir deliberadamente diciendo que se han rechazado planes de ajuste. (*Remors*)

Mire, en el mes de julio, la señora Salgado aprobó el plan de ajuste de la Comunidad Valenciana, en el mes de julio pasado. Mañana, el Consell aprobará un nuevo plan de ajuste que todas las comunidades autónomas estamos obligadas a presentar. ¡No sé las ganas que tienen ustedes de ver a esta comunidad intervenida! Mire, de aquí hasta el día 8 los rumores van a ser constantes. Digo el día 8 porque el 8 o el 9 se celebrará el consejo de política fiscal donde se aprobará el nuevo plan de reequilibrio de la Comunidad Valenciana.

Pero, por favor, ¡no mientan! Aquí no ha rechazado ¡nadie! ningún plan. ¡Para nada! Y lo que me duele ver es cómo a esta comunidad hay mucha gente que le tiene ganas de verdad, porque despertamos envidias y despertamos recelos. (*Rialles*) Pero, lo que sí que le digo es que me duele mucho ver... (*Remors*) (*El president disconnecta el micròfon del conseller*) (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Vela.
Señora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies.

Sens dubte, sí que és trist, sí.

Però, bé, parlem d'economia i de fiscalitat, no d'ideologia, que és el que vostés fan, vostés no fan economía, vostés fan la ideología de ser fort amb els débils i retallar i de ser débils amb els forts, amb els mercats, amb la senyora Merkel.

Però, mire, segons l'Agència Tributària, els ingressos al nostre territori... (*inoïble per raons tècniques*) enfront del 6% que han caigut en la mitjana estatal. Per tant, més del doble de caiguda d'ingressos ací que a la resta d'Espanya. Com açò no li ho pot tirar ja la culpa a Zapatero perquè estem parlant del primer trimestre d'enguany, jo li dic: ¿no n'hi ha diners? ¡Sí que n'hi ha! ¿Qui els té? ¿Què pensa fer enfront d'esta caiguda? ¿Pensa deixar de bonificar als rics l'impost de successions i donacions? ¿Pensa recaptar l'impost de patrimoni als riscs? ¿Pensa dir-li a Rajoy que aprove contribucions especials als beneficis bancaris que guanyen més que abans de la crisi, precisament per la prima de risc? ¿O vosté també s'arruga davant de Rajoy?

El senyor president:

Moltes gràcies.
Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència:

Gràcies, senyor president.

Mire, señora Oltra, el govern de la Comunitat Valenciana, el govern de La Generalitat farà el que haja de fer i tinga per segur que el que farà traurà els valencians de la crisi. (*Remors*)

No sé a vosté com li preocupa la caiguda d'ingressos quan vostés, en esta cambra, un decret llei per a fomentar l'emprendorisme, perquè es puguen obrir negocis en l'acte, perquè es puguen *exempticular taxes autonòmiques (remors)*, on els donen ajudes per a obrir estes empreses, vostés van votar en contra. Al senyor Morera se li omplí la boca de parlar de defensar els interessos dels valencians. ¿I ahí no calia defensar els interessos dels valencians? (*Remors*)

Miren, un consell, si volen l'accepten, i, si no, no, un consell: facen honor al seu terme, Compromís. Més compromís amb els valencians i menys compromís amb la política de pancarta, de camiseta i de circ. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Pregunta del síndic del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, señora Marga Sanz.

La senyora Sanz Alonso:

Señor presidente.

Señorías.

Señor Fabra, cinco días después de que el Gobierno de España aprobara los presupuestos para el 2012, el mismo gobierno aprueba un recorte adicional de 10.000 millones destinados a la educación y a la sanidad. El gobierno reúne en Madrid a los consejeros autonómicos para exigirles el cumplimiento de esta agenda de recortes en educación y sanidad.

Y yo lo que quiero preguntar aquí, porque me interesa lo que pasa en el País Valenciano y lo que le puede pasar a sus gentes, es: ¿qué piensa hacer usted ante la agenda gubernamental de recortes en educación y sanidad públicas que minarán sin duda los pilares fundamentales del estado del bienestar en el País Valenciano?

El senyor presidente:

Muchas gracias.
Senyor presidente.

El senyor presidente del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señora Sanz, lo he comentado ya, no va a haber ningún ajuste y recorte adicional. Nosotros... (*remors*) nosotros lo que sí hacemos es gobernar con responsabilidad.

Cuando yo antes comentaba que no hay dinero..., mire, el nivel de ingresos que tiene esta comunidad, como el resto de España, es equiparable al que había en el año 2004, y tenemos que prestar unos servicios acordes a las exigencias que tienen los ciudadanos y a nuestras posibilidades.

Y ha habido que hacer reformas. Claro que sí. Es que si no se hacían reformas esto era insostenible, y parece que ustedes no se quieran dar cuenta. Si no hubiera –el gobierno del Partido Popular– tomado las medidas necesarias, esto, en estos momentos, ya no podría existir. Estaríamos intervenidos como país como Grecia, como Irlanda y como Portugal.

Y, ¿saben lo que hubiera pasado entonces a los derechos de los ciudadanos? ¿Sabe lo que hubiera pasado? Pues que hubieran habido recortes muy importantes, pero recortes en cuanto al sueldo de los funcionarios, como Grecia, un 20%, o a los pensionistas, o medidas sanitarias o educati-